

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 decembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Daguța Sergiu, Mînăscurtă Igor,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către avocatul Roșca Nicolae în numele inculpatei și de către inculpata Mînăscurtă Elena, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui,

Mînăscurtă Elena xxxxx, născută la xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 05.04.2021 – 18.07.2022;

Instanța de apel: 07.09.2022 – 16.11.2022;

Instanța de recurs: 28.03.2023 – 06.12.2023.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 iulie 2022, Mînăscurtă Elena a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în formă de 1 an închisoare și cu liberarea de executarea pedepsei, în temeiul art.2 alin.(1) și (4) ale Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Până la data când sentința va deveni definitivă, s-a aplicat față de Mînăscurtă Elena măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Mînăscurtă Elena a comis furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrunderea în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, în următoarele circumstanțe:

Așa ea, în perioada de timp de la xxxx, până la xxxx, intenționat și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, a pătruns în odaia de la primul etaj a saunei amplasată pe str. xxxxx, de unde, pe ascuns, a sustras telefonul mobil de model „Samsung A51”, ce aparține cet. Ciobu Sergiu, în valoare de 7 500 lei, care era plasat în husă de culoare neagră la preț de 36 lei și în care era înserată cartela SIM cu nr.xxxx, după care, cu bunul sustras, a părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 7 536 lei.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentarea învinuirii în instanța de judecată, Botezatu Olesea, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscută vinovată Mînăscurtă

Elena de comitere infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

3.1. În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, cauza penală de învinuire a lui Mînăscurtă Elena de comiterea infracțiunii prevăzute la art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, a fost examinată în procedură generală, în lipsa inculpatei, aceasta fiind anunțată în căutare din motivul eschivării de la prezentarea în fața instanței de judecată. Potrivit prevederilor art.2 alin.(3) al Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, „încetarea procesului penal are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate”.

A menționat că, prin prisma raționamentelor CtEDO, înainte să se considere că un acuzat a renunțat în mod implicit prin comportamentul său la un drept important prevăzut la art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, trebuie să se stabilească faptul că el ar fi putut prevedea în mod rezonabil consecințele comportamentului său. Având în vedere consecințele juridice pe care le poate genera hotărârea judecătorească cu aplicare amnistiei, Curtea a constatat că dreptul de a fi prezumat nevinovat, precum și cel de a nu contribui la propria incriminare sunt drepturi fundamentale și constitutive ale noțiunii de proces echitabil. Temei de sesizare a instanței de judecată constituie cererea scrisă a inculpatului care reprezintă o cerere olografă, iar în cazul examinării cauzei penale în lipsa inculpatului, poate fi acceptată o cerere autorizată în mod corespunzător la ambasadele/consulatele Republicii Moldova în țările rezidente. Însă, în speță nu se constată nici una dintre situațiile menționate supra.

Aplicarea amnistiei nu constituie temei de reabilitare a persoanei, fapt care prezumă că inculpata urma să solicite personal aplicarea actului de amnistie, iar în lipsa unei astfel de solicitări, aplicarea Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nu este posibilă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2022, a fost admis apelul, casată sentința parțial, în partea liberării de executare a pedepsei, pronunțând o nouă hotărâre, în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care s-a dispus executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Termenul pedepsei urmând a fi calculat din data reținerii.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, prima instanță la pronunțarea sentinței, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpata Mînăscurtă Elena a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări fiind constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a constatat că, Mînăscurtă Elena a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune considerabile, însă, nu a reținut ca întemeiată concluzia primei instanței în partea în care a dispus eliberarea inculpatei Mînăscurtă Elena de la executarea pedepsei Or, potrivit materialelor cauzei se atestă că, fiind anunțată în căutare, inculpata nu a depus cerere prin care să-și exprime acordul privind aplicarea prevederilor legii menționate supra.

Examinând condițiile stipulate la art.2 a Legii nr.243, din data de 24 decembrie 2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a, de la proclamarea independenței Republicii Moldova, instanța de apel a concluzionat că, prin Lege - este determinată o condiție expresă *privind încetarea procesului penal* în legătură cu intervenirea amnistiei.

Adică, anume temeiul de sesizare a instanței, care constă în acordul în scris a persoanei *privind încetarea procesului penal* în legătură cu intervenirea amnistiei - condiție

expres prevăzută și care nu a fost întrunită în speță, în conformitate cu prevederile art.2 alin. (3) a Legii nr.243 din data de 24 decembrie 2021.

Prin urmare, datorită faptului că, a fost examinată în instanța de judecată în lipsa inculpatei - cauza penală de învinuire a lui Mînăscuță Elena în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, aceasta fiind anunțată în căutare, inculpata Mînăscuță Elena nu a înaintat instanței acordul în scris *privind încetarea procesului penal* în legătură cu intervenirea amnistiei, acord care urma a fi materializat printr-o cerere scrisă olograf și semnată personal de inculpată.

Reieșind din considerentele expuse, instanța de apel a concluzionat că, examinarea cauzei în instanța de judecată în lipsa inculpatei Mînăscuță Elena, precum și lipsa acordului în scris a ultimei privind încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea amnistiei nu poate fi echivalat cu refuzul persoanei privind încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea amnistiei, în condițiile prevederilor art.2 alin.(4) a Legii nr.243, din data de 24 decembrie 2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a, de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Instanța de apel a conchis că, la cazul dedus judecării, inculpata Mînăscuță Elena cade sub incidența restricțiilor formulate în art.2 din Legea nr. 243 și în privința ultimei nu poate fi aplicat actul de amnistie.

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia instanța de apel a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedepsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importantă esențială pentru stabilirea categoriei și măririi pedepsei.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel ține cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatei Mînăscuță Elena a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite care conform art.16 Cod penal în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, face parte din categoria celor mai puțin grave, de faptul că inculpata s-a eschivat de la examinarea cauzei în instanța de judecată. În conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă în sarcina inculpatei Mînăscuță Elena s-a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dat nu a atins vârsta de 21 ani, inclusiv în conformitate cu art.77 Cod penal careva circumstanțe agravante în privința inculpatei nu au fost stabilite.

La caz, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatei, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de apel a considerat că, în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatei, corijarea și reeducarea acesteia este posibilă cu izolarea de societate.

Instanța de apel a notat că, sancțiunea art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal prevede pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu

muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani. Subliniind că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a aplicat față de inculpata Mînăscurtă Elena o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 (an) închisoare.

Consecvent, instanța de apel a conchis că, pedeapsa sub formă de închisoare în quantumul fixat de prima instanță este echitabilă în coraport cu circumstanțele cauzei și cu personalitatea inculpatei, fiind de natură să satisfacă exigențele individualizării pedepsei penale și care nu poate genera apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fiind stabilită în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

Instanța de apel a mai remarcat că, sub aspectul proporționalității pedepsei aplicate inculpatei Mînăscurtă Elena și pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art.75 Cod penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptei în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contră el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli și criterii precis determinate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

- avocatul Roșca Nicolae în numele inculpatei, prin care invocând incidența pct. 6), 10), 13) a dispozițiilor alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, repunerea în termen a recursului, casarea totală a deciziei, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care inculpata să fie eliberată de executarea pedepsei rămase în temeiul Legii nr.243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova;

- inculpata Mînăscurtă Elena, prin care solicită de a lua în vedere cererea cu privire la aplicarea prevederilor amnistiei, deoarece articolul prin care a fost condamnată cade sub incidența art.2 al Legii nr.243 din 24.12.2021.

5.1 În susținerea recursului avocatul Roșca Nicolae în numele inculpatei invocă că, la adoptarea deciziei, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile Legii nr.243 din 24.12.2021, și că față de inculpata Mînăscurtă Elena pot fi aplicate prevederile legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, așa cum a și constatat și aplicat prima instanță prin sentință, liberând-o pe inculpată de executarea pedepsei stabilite, și asta indiferent de faptul dacă a participat sau nu inculpata în ședința de judecată și dacă și-a exprimat sau nu acordul la aplicarea prevederilor amnistiei.

Menționează că, din prevederile art.2 alin.(3) și art.2 alin.(4) al Legii nr.243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, se constată că aplicarea amnistiei are loc atât în cazul acordului inculpatului cât și în cazul refuzului inculpatului. Diferența rezidă doar în actele procesuale prin care se aplică amnistia (în cazul acordului - sentință de încetare, iar în cazul refuzului - sentință de condamnare cu liberarea de executare a pedepsei).

Susține că, odată ce inculpata Mînăscurtă Elena nu s-a prezentat în ședința de judecată sau în adresa instanței nu a parvenit o astfel de cerere privind aplicarea amnistiei, acest fapt *urma a fi interpretat* de către instanța superioară care examina apelul *ca o lipsă a acordului*, care nu este alt ceva - decât un refuz de aplicare a amnistiei. Însă, în cazul refuzului, amnistia totuși se aplică, doar că produce efectul *liberării de executare* a pedepsei.

5.2 În susținerea recursului inculpata Mînăscurtă Elena invocă că, în privința sa sunt aplicabile prevederile Legii nr.243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu

aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, dat fiind faptul că articolul în baza căruia a fost condamnată cade sub incidența art.2 al Legii menționate.

6. Referința a fost depusă de către procuror, prin care solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

7. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin.(3), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Totodată, conform prevederilor art.435 alin.(1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), admite recursul, casează integral hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe.

Din textul cererilor de recurs declarate în speță, completul de judecată constată că, recurenții își întemeiază dezacordul cu decizia contestată pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 10), 13) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel.

În sensul vizat, se reține că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Conform art.414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art.419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Conform art.art.7, 61, 75 Cod penal, la aplicarea legii penale se tine cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Aceste prevederi legale nu au fost respectate de către instanța de apel.

Astfel, din materialele cauzei, completul de judecată constată că, prin sentința primei instanțe Mînașcortă Elena a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în formă de 1 an închisoare și cu liberarea de executarea pedepsei, în temeiul art.2 alin.(1) și (4) ale Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova

Judecând cauza în ordinea procedurii de apel, instanța de apel a admis apelul

procurorului și a casat parțial sentința, pronunțând o nouă hotărâre, prin care s-a dispus executarea pedepsei de către Mînescu Elena, în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Completul de judecată concluzionează că, la individualizarea pedepsei inculpatei Mînescu Elena, cu toate că a evidențiat faptul că a ținut cont de principiile generale de individualizare a acesteia, instanța de apel neargumentat și controversat a decis casarea sentinței *în partea liberării de executare a pedepsei* și a aplicat în privința inculpatei a unei pedepse cu executarea reală în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Instanța de apel s-a expus contradictoriu la capitolul „stabilirii modalității de executare a pedepsei penale”, menționând pe de o parte că, „*circumstanțe atenuante la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatei Mînescu Elena s-a stabilit săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani și nu a atins vârsta de 21 ani, iar circumstanțe agravante nu au fost identificate*” iar pe de altă parte a concluzionat că „*corijarea și reeducarea acesteia este posibilă cu izolarea de societate*”, fără a motiva concluzia, prin prisma prevederilor art.art.61, 75 Cod penal.

Instanța de apel neîntemeiat a invocat că, în cazul lipsei unui acord în scris **privind încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea amnistiei**, care urma a fi materializat printr-o cerere scrisă olograf și semnată personal de inculpată, nu ar fi posibilă aplicarea Legii privind amnistia.

Completul de judecată constată că, este neîntemeiat acest raționament al instanței de apel, or, prima instanță a recunoscut-o vinovată pe Mînescu Elena de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în formă de 1 an închisoare și **cu liberarea de executarea pedepsei**, în temeiul art.2 alin.(1) și (4) ale Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Astfel, instanța de apel nu a ținut cont că, potrivit art.107 alin.(1) Cod penal, amnistia este actul care **are ca efect înlăturarea** răspunderii penale sau a **pedepsei** fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

Completul de judecată atestă că, prevederile Legii nr.243 din 24.12.2021 pot fi aplicate în cazul acordului inculpatului – *sentință de încetare*, cât și **în lipsa acordului – sentință de condamnare cu liberarea de executare a pedepsei**. Prin urmare, sunt neîntemeiate concluziile instanței de apel precum că, în lipsa la ședința de judecată a inculpatei Mînescu Elena, precum și lipsa acordului în scris a ultimei *privind încetarea procesului penal* în legătură cu intervenirea amnistiei, acest fapt necesită servi temei pentru neaplicarea Legii nr.243 din 24 decembrie 2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a, de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Mai mult, instanța de recurs reține ca absolut lipsite de temeiuri de drept - alegațiile instanței de apel precum că, la cazul dedus judecării, inculpata Mînescu Elena cade sub incidența restricțiilor formulate în art.2 din Legea nr.243 din 21.12.2021 și în privința ultimei nu poate fi aplicat actul de amnistie.

Completul de judecată notează că, deși inculpata nu s-a prezentat în ședința de judecată și acest fapt urmează a fi interpretat ca o lipsă a acordului, care nu este altceva decât un refuz de aplicare a amnistiei, iar în cazul refuzului, amnistia totuși urmează a fi aplicată, în sensul că - produce efectul liberării de executare a pedepsei.

În speță, așa cum rezultă din textul sentinței, instanța și-a motivat soluția privind recunoașterea inculpatei Mînescu Elena vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în formă de 1 an închisoare și cu liberarea de executarea pedepsei, în temeiul art.2 alin.(1) și (4) ale Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, just motivând că, inculpatei îi sunt aplicabile prevederile art.2 alin.(1) și (4) ale Legii nr.243 din 24.12.2021, or, fapta care îi este imputată a fost săvârșită până la intrarea în vigoare a legii respective și anume la data de 14 septembrie 2019, infracțiunea săvârșită prevede drept pedeapsă principală maximă sub formă de

închisoare pe un termen de maxim 4 ani, nefiind atestate interdicții instituie la art.6 din Lege la aplicarea amnistiei, iar neprezentarea inculpatei în fața instanței și eschivarea acesteia de la judecarea cauzei, este apreciată drept împrejurare, care se circumscrie refuzului inculpatei de la aplicarea prevederilor amnistiei.

În această ordine de idei, completul de judecată consideră că, dispunând în mod greșit admiterea apelului procurorului și casând sentința primei instanțe, instanța de apel nu a respectat prevederi legale care impun soluția de a desființa decizia contestată, cu menținerea sentinței. Or, liberarea de executare a pedepsei în baza Legii nr.243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, poate avea loc și în lipsa inculpatei iar în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei Legi.

La acest capitol, completul de judecată găsește întemeiate constatările primei instanțe care corect a ajuns la concluzia de a o recunoaște vinovată pe inculpata Mînăscurtă Elena de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în formă de 1 an închisoare și cu liberarea de executarea pedepsei, în temeiul art.2 alin.(1) și (4) ale Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Potrivit art.435 alin.(1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, instanța de recurs admite recursul, casează integral hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe.

Dat fiind că, decizia instanței de apel urmează a fi casată iar potrivit sentinței inculpata a fost liberată de executarea pedepsei în temeiul art.2 alin.(1) și (4) ale Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, **în lipsa unor alte temeiuri legale** - ultima nu poate fi deținută în continuare în Penitenciar, urmând a fi eliberată, dacă nu execută alte hotărâri judecătorești.

8. Conducându-se de prevederile art.435 alin.(1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Roșca Nicolae în numele inculpatei și de către inculpata Mînăscurtă Elena, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2022 și menține sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 iulie 2022, în cauza penală în privința lui ***Mînăscurtă Elena xxxxx***.

Mînăscurtă Elena xxxxx, se eliberează imediat din penitenciar dacă nu execută arest preventiv sau pedeapsa cu închisoare, în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Mînăscurtă Igor